A°. 1844. — WOENSDAG DEN 7den FEBRUARIJ. — N°. 17.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Februarij 1844.

(3170) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van J. F. DE ZWAAN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, den 5 Februarij 1844.

(3172) Ter informatie van belanghebbenden wordt dienende, dat de Boedel beschrijvingen benevens de rekening en verantwoording van de insolvente Boedels: JOHANNES LOUIS WILHELM LEBBS, WILLIAM RHOUDES, JOHAN JACOB DUTENHOFFER, EDUARD DREES en WILLEM OERLMAN, gedurende den tijd van drie weken ter Secretarie van het Commissariaat voor het Departement der Onbeheerde Boedels, ter visie liggen; met inthimatie voor zoo verre die Boedels aangaat, om alsnog de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid, of hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of debattementen die rekeningen mogten hebben, binnen den tijd van drie weken, na welken waarop de bevoegdheid om van deze stukken visie te nemen is geexpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(3404) Op Woensdag den 14den dezer, des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der Onbeheerde Boedels, in het locaal van hetzelve Departement door den Vendumeester A. SALOMONS; publiek doen verkoopen:

De NALATENSCHAP van Mejufrouw PERLA MACHIEL ALEXANDER SALOMONS, bestaande in: LIJFKLEEDEREN en eenige SLAVEN; — alsmede VROUWSKLEEDEREN gevonden in den gerepudieerd gemeenschappelijken Boedel G. J. TER BRAAK.

De Slaven genoemd Salman, Manuël, Colijn, Jack, Samuël en Hendrina; toebehoorende den Boedel J. G. W. BÄNFFER.

Het HUIS en ERF, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 191, voorheen La. A. No. 119 en 32, staande en gelegen op den hoek van de Heeren en Watermolen Straat; aankomende den Boedel CHARLES E. SANCHES.

En

Het ERF, met de daaropstaande GEBOUWEN, aan de Wageweg Straat, bekend onder Nieuwe Wijk La. B. No. 125 en Oude Wijk La. D. No. 88; behoorende tot den Boedel DIRK van ANNA MONTEL.

De bewijzen van eigendom en koopconditien liggen ter visie, aan het Departement opgemeld.

Paramaribo, den 5 Februarij 1844.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(3271)

WIJKMEESTERS van Wijk E. adverteren, dat de Jaarlijksche Opname, zal plaats vinden op Maandag den 12den Februarij en volgende dagen.

De WIJKMEESTER der 2de Buitenwijk, zal op Dingsdag den 13den dezer, een aanvang maken met de Jaarlijksche Opname, volgens Publicatie van 5 | 6 Maart 1828.

Paramaribo, den 5 Februarij 1844.
DANL. JACB. LOTH.

WIJKMEESTERS der Wijk La. F., zullen op Maandag den 12den dezer, eenen aanvang maken met de Jaarlijksche Opneming in dezelve Wijk, ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828.

Paramaribo den 6 Februarij 1844.
M. J. GELDERLIN.
ISAAC DEL PRADO.

(3274) De Exploicteur bij het Geregtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 9den Februarij 1844, des voormiddags om half negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het ERF, zonder gebouwen, gelegen aan de Joden Breë Straat La. C. No. 93 Nieuwe Wijk en La. D. No. 3 en 4 Oude Wijk, als het eigendom van de Erven J. J. F. DE FRIDERICI Jensen, in Executie genomen.

Paramaribo, den 6 Februarij 1844.
F. M. SCHOTBORGH.

(3300) SEQUESTERS van de Plantaadje Wolff's Caporica, bieden bij publieke inschrijving te koop aan:

38 vaten SUIKER,

waarvan de inschrijvings billetten ter griffie van het Geregtshof zullen worden aangenomen tot Donderdag den 8sten dezer, des morgens ten half negen ure, en alsdan geopend worden, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker binnen veertien dagen na de toewijzing, voor rekening en risico van den kooper moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 5 Feburarij 1844.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 5den dezer, het Schip Astrea, Kapt. J. A de Lang, naar Amsterdam: lading: 283 vaten Suiker, 20 balen heele Koffij, 112 balen schoone en 16 dito vuile Katoen en 56 pies Inlandsch Hout.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 20 November 1843.)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 17 November.

Men heeft dezer dagen in de dagbladen gelezen, dat het schip Piet Hein, Kapitein Jobs, van Rotterdam naar Batavia, op 9 graden noorderbreedte en 23 westerlengte, geprasid was; hebbende den groeten en bezanmast verloren. Thans vernemen wij uit een brief, aan boord van dat schip op den 15den October ll., te Sierra Leone op de kust van Guinea, geschreven, dat die bodem behouden aldaar was binnengeloopen, en dat het ongeluk veroorzaakt was door het treffen van den bliksem. De kapitein en verdere equipagie bevonden zich welvarende.

BELGIE.

BRUSSEL, 6 November.

Wij hebben de arrestatie reeds vermeld van den reiziger, houder van valsche wissels, van welke hij er vermoedelijk in Duitschland reeds verscheiden uitgegeven zou hebben; maar de Independant bevat thans daaromtrent eenige nadere bijzonderheden.

» Een beroemd Fransch schrijver, dus luidt het verhaal van den Independant, en die met regt den bijnaam draagt van den onuitputtelijksten van alle romanschrijvers, kwam laatstelijk over Pruisen uit Rusland terug. Op de stoomboot aan welker boord hij zich bevond, ontmoette hij een Italiaan van een gunstig voorkomen. Die Italiaan heeft en zeer onderhoudend discours en de manieren van een groot heer; er ontstaat weldra eene nauwere gemeenzaamheid tusschen hen en den romanschrijver. Deze verlangt eenige inlichtingen omtrent een der eerste bankiershuizen van Millaan. Hij kon die nergens beter vragen; de Italiaan is in staat, hem die volledig te geven, hij haalt uit zijnen zak een overgroote portefeuille, behoorlijk van wissels en biljetten voorzien, en vertoont een mandaat, waaronder de handteekening van den milaneeschen bankier te lezen staat.

» Dit gezigt vergroot nog de vriendschap, welke de romanschrijver reeds voor den Italiaan gevoelt. Zij komen te zamen te Aken, zij dieneren en overnachten in het zelfde hotel. Beide moeten naar Brussel, zij zullen de reis te zamen doen — Op het oogenblik van te vertrekken, moet er afgerekend worden. — Ziedaar, zegt de romanschrijver tot zijnen nieuwen vriend, daar hebt ge goud, zijt zoo vriendelijk ook voor mij te betalen, die beuzelingen vallen mij altijd zeer lastig. — Men komt te Brussel men stapt af aan het Hotel de la Paix. — Mijn vriend, zegt de romanschrijver aan zijne nieuwe kennis, den grooten heer die waarschijnlijk incognito reist, nu dienen wij te dineren. — Zeer gaarne, geeft deze ten antwoord; maar in onze appartementen, aan de table à hôte loopt men te veel gevaar, zich met allerlei slag van menschen vermengd te vinden.

» Het voorstel wordt aangenomen; het diner loopt vrolijk af; het ontbijt den volgenden morgen insgelijks; maar op het oogenblik dat het een einde neemt, treedt eene onbekend heer de kamer binnen, eenen scherp navorschenden blik over de beide vrienden latende waren. Deze ongenoodigde gast wordt, zoo als zich ligtelijk laat begrijpen zeer slecht ontvangen. — De Italiaan laat het hoofd hangen; maar de romanschrijver vraagt op norschen toon, wat er van de dienst van mijnheer mag wezen.

» De mijnheer, die, zoo het schijnt, zich niet gemakkelijk laat overbluffen, geeft ten antwoord, dat hij een der beide heeren afzonderlijk wenscht te spreken. Maar wie zijt gij dan? herneemt de romanschrijver. — Ik ben de commissaris van policie. De commissaris van policie! maar wat kan een commissaris van policie met mijnheer, of met mij, te verhandelen hebben? — Die hier de zaak, zegt de commissaris, en tevens vertoont hij een bevel van geleiden. Mijnheer uw vriend, die de goedheid zal

hebben mij bij den regter ter instructie te volgen, wordt beschuldigd van valsche wissels gemaakt en er de onderscheiden beurzen van Europa sedert drie jaren mede overstelpt te hebben; geloofd wel, voegde de geregtsbeambte er spottend bij, dat ik zonder deze omstandigheid mij niet vooor looft zou hebben, u te komen storen.

» Bijaldien de romanschrijver, zoo als men verzekert, zich op verhovaardigt van de menschen op het eerste gezigt te doordringen, zoo zal hij waarschijnlijk het verhaal van deze ontmoeting in zijne wijsgeerige reisbeschrijvingen vergeten op te nemen.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 6 November.

Onder de van hunnen rang vervallen hooge personaadjen, die uit onderscheiden staten, ja, men mag zeggen uit onderscheiden werelddeelen, een toevlugtsoord in Londen komen zoeken, is Prins Christophe, broeder van wijlen Christophe II, Koning van Haïti, voorzeker een der ongelukkigste en meest beklaagingswaardige. Nog onlangs las men het volgende artikel over hem in den *Morning Advertiser.*

» Eenige jaren geleden, nog voor de omwenteling van Haïti, zond Koning Christophe II, ontwarende dat zijn gezag ten gronde en zijn fortuin ten verderve spoedde, eene som van omstreeks de 250.000 fr. naar Engeland, om dezelve aldaar in Engelsche fondsen te plaatsen, ten behoeve van de Koningin, zijne beide dochters, zijnen broeder Prins Christophe en zijne zuster. De omwenteling barstte uit, en de verschrikkelijke gebeurtenissen, die haar vergezelden, verhaastten den dood des Konings. De Koningin, hare beide dochters en de Prins Christophe namen de vlugt naar Engeland; de zuster des Konings was te Haïti overleden. Toen Prins Christophe te Londen aankwam, wilde hij er dadelijk zijn werk van maken, om een derde van het door den Koning zijnen broeder geplaatste fonds, van de Koningin te vorderen; maar de Koningin was naar Turin gereisd; hij volgde haar derwaarts; het mogt hem evenwel niet gelukken een onderhoud met haar te verwerven. Hij riep de tusschenkomst in van den Koning van Sardiniën; en de Koningin van Haïti gaf eindelijk ten antwoord, dat het fonds in de Engelsche bank berustend was. Nu rigtte hij een adres aan Koningin Victoria, en op deze wijze kwam hij te vernemen, dat er eene som van 5000 pond sterling op naam van de Koningin van Haïti in de bank was gezet. Hij deed verzet beteekenen tegen de afgifte dier gelden en zijn zaakwaarnemer hem te raad gegeven hebbende, eene reis naar Haïti te doen, om zich de benoodigde papieren tot het staven van zijn regt te verschaffen, zoo keerde hij, met gevaar voor zijn leven, naar St. Domingo terug. Gedurende zijn verblijf op het eiland trouwde hij eene vrouw, die zeer rijk aan landeigendommen was; maar, kort na zijn huwelijk, verloor hij alles bij eene noodlottige aardbeving Eene nieuwe omwenteling noodzaakte hem met zijne vrouw te vlugten; zijn geheel fortuin bestond alsnu uit 750 dollars. Bij zijne komst in Engeland vernam hij, tot zijne groote droefheid, dat zijn verzet verjaard was en dat de 5000 pond aan de Koningin van Haïti uitgekeerd waren.

» Hij bevond zich nu geheel zonder middelen, en zijne vrouw was op het punt van te bevallen. Zijne ellende was zoo groot, dat de meester zich genoodzaakt zag, het voor de omstandigheid onmisbare linnen te leveren. Er werd voor den ongelukkigen prins eene aanvrage gerigt aan het Genootschap der vrienden van in nooddruft verkeerende vreemdelingen, en dit genootschap zond vijf guinjes. Het is van zoodanige aalmoezen, dat de Prins Christophe sedert zijne terugkomst in Engeland moet leven. Nog dezer dagen is hij bij den lord maire van Londen geweest, tot het vragen van onderstand. De lord maire heeft ten antwoord gegeven, officieel niets te kunnen doen, maar zich te vleijen, dat men de Koningin van Haïti tot het uitkeeren der 5000 l. zou kunnen vervolgen Ongelukkig heeft Koning Christophe II geenen uitersten wil nagelaten, zoodat zijn ongelukkige broeder zich van alle regt verstoken ziet."

— De heden ontvangen depeches uit Indië omtrent den moord van Shere Singh, den Maharagah van Lahora, de volgende nadere bijzonderheden mede. De vorst werd den 15den September, onder het houden eener wapenschouwing, met zijne beide zonen, al zijne vrouwen en die van Purtaub Sing, zijnen oudsten zoon, vermoord. Tevens zijn al de vrouwen en kinderen der zenana of harem, onder welke zich bevond een kindje, eerst daags te voren door eene der vrouwen van Shere Sing ter wereld gebragt, vermoord geworden. Deze vreesselijke moord werd gepleegd door eene bende van zaamgezworenen, aan welker hoofd zich bevonden de vorige minister Dhyan Sing, en een zwager van Kurruck Sing, voorganger van den thans vermoorden vorst. De moord aan den Monarch werd gepleegd door dezen zwager van Kurruck Sing, die daarna zijnen medepligtige vermoordde, doch ook op zijne beurt door diens zoon vermoord werd. Een tienjarige knaap, Dhuleep Sing, is thans op den troon geplaatst. De generaal Ventura was tegen de moordenaars opgerukt, doch genoodzaakt geworden te vlugten. De stad is daarop door het gepeupel geplunderd geworden, en meer dan 600 menschen hebben daarbij het leven verloren. Er heersche de grootst mogelijke regeringsloosheid, welke, naar men gelooft, aanleiding zou geven tot Britsche tusschenkomst en misschien tot het in bezit nemen des lands door onze troepen. Door zoodanige inbezitneming zou Engeland zich over eene aanwinst van 4 000,000 ingezetenen en eene vermeerdering van inkomsten van 2.500,000 jaarlijks te verheugen hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 November

— De *Mercure Segusien* bevat het volgende verhaal:

» Een ernstig voorval, hetwelk allernoodlottigst had kunnen afloopen, heeft in het stadje Rive-de-Gier plaats gehad. Den eersten November trok er een lijkstoet over de Gasthuis-brug. De priester was er reeds met den lijkstoet over, maar achter denzelven volgde een geheele sleep van vrouwen; eensklaps breken de ijzeren kettingen, de brug bezwijkt en stort in, en al die vrouwen worden van eene hoogte van omstreeks de zes ellen in de rivier de Gier geworpen; deze was bij geluk nagenoeg droog en er is niemand bij omgekomen; maar twaalf vrouwen zijn ligter of zwaarder bezeerd; drie, zegt men, verkeeren in doodsgevaar en onder deze een jong meisje, die beide de beenen gebroken heeft. Het was de lijkbaar van haren vader, welke de ongelukkige vergezelde. Wanneer het ongeluk eenmaal eene familie vervolgt, schijnt het onvermoeibaar hierin. Twee maanden geleden begeleidde dit ongelukkig kind het lijk harer moeder, nu twee dagen geleden was haar vader eenen ellendigen dood gestorven, het ijzer van een werktuig had hem den buik op de verschrikkelijkste wijze doorboord, en daags na het overlijden van haren vader, terwijl zij hem naar het kerkhof vergezelt, wordt zij zelve doodelijk gewond bij een ongeluk, waarin het noodlot, dat haar vervolgt, meer dan zestig menschen met haar medesleept."

DUITSCHE POST.

Weenen.

Volgens stellige berigten uit Konstantinopel, is aldaar aan de Oostenrijksche vlag eene groote beleediging wedervaren. Men was op een Oostenrijksch schip bezig met het lossen der lading. Een hoop gemeen volk stond op den wal en beleedigde de manschappen aanhoudend door allerlei scheldwoorden, tot dat eindelijk de bootsman een' der lastigsten op zijde stiet. Dit schijnt het teeken tot de uitbarsting der volkswoede te zijn geweest. Het gepeupel overweldigde de matrozen, drong door tot aan boord van het schip, haalde de vlag naar beneden, bragt die aan land, spreidde die op den grond uit en beschimpte ze op eene hoogst gemeene wijze. Er is geen twijfel aan, of het Oostenrijksche gezantschap zal voor deze beleediging eene schitterende voldoening vragen en erlangen; maar het is toch een bedenkelijk teeken, dat zoo iets nog te Konstantinopel gebeurt, en dat de fanatieke Turken, die het bestaan van hun sinds lang wankelend rijk grootendeels aan de voortdurende tusschenmiddeling van Oostenrijk te danken hebben, tot wagen, de Oostenrijksche vlag aan te randen, nadat eerst zoo kort geleden de Franschen zich voor eene dergelijke beleediging voldoening hebben moeten verschaffen.

ADVERTISSEMENTEN.

Te Paramaribo, bij J. J. Engelbrecht.